

[Kurt Hansen]

få arbejde til gengæld. Lønmodtagernes synspunkter og ønsker tages der altså overhovedet ikke noget hensyn til.«

Senere i samme ordførertale taler hr. Erling Dinesen om, at det er en diktatorisk regel.

Hvorfor trækker jeg nu dette frem? Jo, det gør jeg netop, fordi hr. Demnitz refererede til, at denne mulighed var til stede for arbejdsgiverne, og jeg vil godt spørge hr. Demnitz, om han synes, det er et godt argument for at afvise fremskridtspartiets forslag, at ferien kan tvangslægges af arbejdsgiverne. Var det ikke i stedet for en idé, at vi fik fjernet denne diktatoriske § 17 b? Jeg er helt enig med den daværende socialdemokratiske ordfører, hr. Erling Dinesen, i hans vurdering af den. Skulle vi ikke hellere se at få fjernet den, for så ville der netop komme noget indhold i den lovgivning, som fremskridtspartiet her søger at få fjernet? Nu har arbejdsgiverne mulighed for at tvangslægge denne ferie, og det er jo helt urimeligt. Jeg går ikke ud fra, at hr. Demnitz er særlig uenig i, hvad hans partis ordfører sagde på det tidspunkt, men jeg vil meget gerne høre nogle kommentarer til det.

Dette med ferieloven sammenhængende med § 85 a i arbejdsløshedsloven vil være VS' udgangspunkt for at diskutere tingene i udvalget. Det er sådan, at arbejdsgiverne betaler alt for lidt. De skal betale meget mere end de 2 pct., og de skal overhovedet ikke have mulighed for at manipulere med folks ferie eller for at lukrere på arbejdsløshedsloven ved at sende folk hjem.

Ib Christensen (DR):

Det er helt givet, at fremskridtspartiet i bemærkningerne til lovforslaget peger på et problem for visse virksomheder, herunder stevedorerne. Retsforbundet må imidlertid henholde sig til den redegørelse, ministeren er kommet med, men jeg vil gerne understrege, at vi i den forbindelse lægger vægt på ministerens klare løfter og tilsagn om, at når der foreligger dokumenteret statistisk materiale, vil regeringen se på og – må jeg gå ud fra – stille nødvendige forslag om ændring af loven, så man undgår utilsigtede og uheldige virkninger af den.

Glistrup (FP):

Som tilfældet desværre så ofte er for hr. Demnitz, havde han også i dag sine fødder dybt plantet i det 19. århundrede, og han stod dér og argumenterede ud fra, om man nu skulle favorisere industrien, eller man skulle favorisere de ansatte. Denne klassekampsproblematik hørte hjemme, da Karl Marx levede, men Karl Marx er død, hr. Demnitz, og i 1980ernes Danmark er det ikke sådan, at man kan stille op som et modsætningsforhold: på den ene side har man industrien, og på den anden side har man de ansatte, og så er problemet: skal man begunstige den ene og derved skade den anden eller omvendt?

I 1980ernes Danmark med de enorme problemer og vanskeligheder, der i kraft af udygtigt styre fra denne sal er skabt, er de ansatte og arbejdsgiverne i allerhøjeste grad i samme båd, og de har fælles interesser. Derfor er det fuldstændig forkert, som hr. Demnitz og forskellige andre talere i dag har forsøgt, at betegne dette som et klassekampbegrundet forslag, hvor man enten skulle tage den ene eller den anden af arbejdsmarkedets parters parti. Det er, som alle fremskridtsforslag et forslag til gavn for det danske samfund og for den danske befolkning, og det er derfor, vi har fremsat det.

Så kommer hr. Demnitz og siger: ja men han kan da godt optræde som en slags advokat for arbejdsgiverne og give dem nogle fiduser, som han så stod og væltede af sig. Man kunne f. eks. bare lade produktionen fortsætte hen over jul og nytår og bare producere hele tiden, så kunne man jo hjælpe klienten, arbejdsgiveren, på den måde.

Men sig mig, ved hr. Demnitz ikke, hvordan det danske samfund fungerer nu om dage? Det er således, at netop omkring juleperioden og takket være den teknologiske fremgang og dermed højere levestandard, vi har haft, vil masser af mennesker faktisk mægtig gerne på ferie hos børn og svigerbørn i Jylland eller, hvis de bor i Jylland, komme over til Sjælland, osv., i stedet for at man bare skal fortsætte produktionen i den periode. Derfor er den anvistning ikke nogen god anvistning.

Det er jo også således, at produktionsapparatet fra tid til anden trænger til en hovedrensning, til noget vedligeholdelse og lignende, som lykkeligvis lægger beslag på færre, så færre skal berøves deres muligheder